

Това ще бжде слава и честь за него, които азъ быхъ предпочелъ отъ всичкитѣ щастія на най великитѣ царѣ на землята !

Да, госпожице ! Да съедини чилѣкъ животътъ си съ животътъ ви: това предъ очитѣ ми е най хубавото щастіе отъ всичкитѣ щастія ; това е мойто славолюбіе, това е честолюбіето, което мя привязва; за всичко быхъ ся рѣшилъ, всичко быхъ претърпѣлъ, всичко быхъ предприелъ за таква едно драгоцѣнно придобываніе ! най голѣмытѣ препятствія . . . . .

Грабчо.

Полегичка, сынко, полегичка, какво си ся распалилъ така!

Славчо.

За васъ, и отъ ваша страна правя азъ този *комплиментъ* на госпожицата.

Грабчо.

Благодаря ти ! и менѣ е далъ Господъ языкъ ; азъ и самъ мога да ся обясня, и нѣмамъ нужда отъ *драгуманы* като тебе въ тоз' случай. — Елате сега, сѣднете, моля вы.

Фросинка.

Не, да не сѣдамы ; по добръ е да излъземъ сега на расходка за да ся върнемъ по раничко та да имамы время да ся разговоримъ.

Грабчо, на Петка.

Иди да приготвишъ колата и коньтъ.